

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 12 ຕຸລາ 2025 (10-12-2025)

ການກັບມາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຢຊູຈະກັບມາໃນວັນນຶ່ງ, ແລະພວກເຮົາຄວນຈະຕຽມພ້ອມ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ພວກເຮົາຫຼາຍຄົນເຄີຍເຫັນພາບຂອງຄົນຢ່າງຢູ່ຕາມຖນົນໃນເມືອງຫຼືບາງທີ່ຢືນຢູ່ໃນສນາມກິລາ, ຖືປ້າຍທີ່ຂຽນວ່າ, “ຈຸດຈົບໃກ້ແລ້ວ.” ເຫດການພັຍພິບັດແລະລະດູການຂອງການປ່ຽນແປງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເບິ່ງຄືວ່າຈະເພີ່ມການຄາດເດົາສເມີວ່າພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ໂລກຂອງພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບເຫດການປະເພດເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງແນ່ນອນໃນຊຸມປີມື້ງມານີ້, ແຕ່ການສຳຫຼວດໃນປີ 2022 ຂອງພົນລະເມືອງສະຫະລັດໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ໜ້າສົນໃຈບາງຢ່າງ: **39** ເປີເຊັນຂອງຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ຖືກສຳຫຼວດກ່າວວ່າພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄາວສຸດທ້າຍ. **58** ເປີເຊັນກ່າວວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອວ່າພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. **29** ເປີເຊັນຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄຣິສະຕຽນກໍເຊື່ອວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. **92** ເປີເຊັນຂອງຊາວຄຣິສະຕຽນ ປໂຣແທັສຕັນເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຈະກັບຄືນມາອີກ¹. ແນ່ນອນ, ພຣະເຢຊູຊົງສັນຍາກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງແລະທຸກຄົນທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງວ່າພຣະອົງຈະກັບຄືນມາຫາເຈົ້າສາວຂອງພຣະອົງໃນມື້ນຶ່ງແລະຈະພານາງກັບບ້ານ. ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ວັນທີ່ແນ່ນອນ, ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຄຳບັນລະຍາຍວ່າສມັຍນັ້ນຈະເປັນຢ່າງໃດ. ສິ່ງທີ່ພຣະຄຳພີເປີດເຜີຍແມ່ນໜ້າສົນໃຈ, ໂດຍສະເພາະໃນແສງສະຫວ່າງຂອງການສຳຫຼວດ. ໃນອາທິດນີ້ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໄປໃນການໝູນໃຈຂອງທ່ານໂປໂລສຳລັບກຸ່ມຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເມືອງເທຊະໂລນິກຜູ້ທີ່, ຄືກັນກັບພວກເຮົາໃນຈຳນວນຫຼາຍ, ໄດ້ຊອກຫາວັນຂອງການກັບຄືນມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. 1 ເທຊະໂລນິກ 4:16-18

16. ດ້ວຍວ່າຈະມີຄຳສັ່ງອັນດັງ ຈະມີສຽງຂອງອັດເທວະດາ ແລະສຽງແກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດລົງມາຈາກສວັນ ພວກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດທີ່ຕາຍໄປແລ້ວກໍຈະຄືນຂຶ້ນມາກ່ອນ. 17. ຫຼັງຈາກນັ້ນເຮົາທັງຫຼາຍຜູ້ມີຊີວິດຍັງເປັນຢູ່ກໍຈະຖືກຮັບຂຶ້ນໄປໃນເມກພ້ອມກັນກັບຄືນພວກນັ້ນ ແລະຈະພົບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນພັອາກາດ ຢ່າງນັ້ນແຫຼະ, ພວກເຮົາກໍຈະຢູ່ນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕອດໄປເປັນນິດ. 18. ເຫດສັນນັ້ນຈົ່ງເລົ່າໂລມອອຍໃຈກັນແລະກັນ ດ້ວຍຂໍ້ຄວາມທັງຫຼາຍນີ້ເຖິນ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍທີ່ມີຊື່ວ່າ 1 ເທຊະໂລນິກເຖິງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເມືອງເທຊະໂລນິກໃນປະເທດເກັຣກໃນສມັຍປັດຈຸບັນ. ລາວແລະຊີລາວານໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງເຜີຍແຜ່ຄັ້ງທີສອງຂອງໂປໂລ, ດັ່ງທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນກິຈການ 17. ໂປໂລໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນທ່າມກາງການຂົ່ມເຫັງ, ເຊິ່ງສືບຕໍ່ຕອດປວັດສາດຕື່ນໆຂອງມັນ. ຊາວເທຊະໂລນິກມີຄຳຖາມກ່ຽວກັບ "ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" (1 ເທຊະໂລນິກ 5:2). ຄວາມສັບສົນຂອງເຂົາເຈົ້ານັບແຕ່ຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈກ່ຽວກັບເວລາທີ່ພຣະເຢຊູຈະກັບຄືນມາໃນຄວາມເປັນຫ່ວງວ່າເຂົາເຈົ້າອາດພາດມັນໄປແລ້ວ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ລ່ວງລັບໄປ, ແລະເຂົາເຈົ້າຍ້ານວ່າຜູ້ທີ່ໄດ້ຈາກໄປໄດ້ພາດວັນນັ້ນ. ສະພາບການຂອງພຣະຄຳນີ້ແມ່ນການອະທິບາຍຂອງໂປໂລຂອງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນຜູ້ເຊື່ອຕ້ອງໄດ້ຮັບການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້. ໃນຂໍ້ 16-18, ໂປໂລໄດ້ຈັດລຳດັບຂອງການກັບຄືນມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ: (1) ພຣະອົງເອງສະເດັດລົງມາ. (2) ມີການຮ້ອງອອກຄຳສັ່ງ.

(3) ມີສຽງແກເປົ່າເຕືອນ. (4) ຄົນຕາຍໃນພຣະຄຣິດຖືກປຸກໃຫ້ຟື້ນຄືນມາ. (5) ພວກທີ່ເຊື່ອທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ພົບກັບພວກເຂົາແລະພຣະເຢຊູຢູ່ໃນອາກາດ. ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ຄຳວ່າ ປາຣູເຊັງ (Parousia), ເຊິ່ງໝາຍເຖິງການມາອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຫຼືການຢັ້ງຢືນຢາມຢ່າງເປັນທາງການຂອງກະສັດໃນເມືອງ. ການເຂົ້າຮັບຕໍາແໜ່ງຂອງອານາຈັກນິລັນດອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງຈະກັບຄືນສູ່ບ່ອນລິເລີ້ມ. ພຣະອົງຈະບໍ່ສົ່ງຜູ້ໃດໄປກ່ອນພຣະອົງ; ພຣະອົງເອງຈະເປັນຜູ້ນຳພາການຮັບຜິດຊອບ. ການຮ້ອງອອກຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນແນ່ນອນວ່າບໍ່ແມ່ນຄຳເຫັນຫຼືພຽງແຕ່ຄຳແນະນຳ. ມັນເປັນຄຳສັ່ງຈາກອົງນຶ່ງທີ່ມີສິດອຳນາດໃນການປົກຄອງໃນລະຍະການກະທຳແລະພຶດຕິກຳຂອງຄົນອື່ນ. ຄຳສັ່ງນີ້ຈະມີອຳນາດທີ່ຈະປຸກຄົນທີ່ຕາຍ-ບໍ່ພຽງແຕ່ຈຳນວນໜ້ອຍ, ແຕ່ວ່າທັງໝົດທີ່ຕາຍແລ້ວໃນປັດສາດ, "ຜູ້ທີ່ໄດ້ຫຼັບໄປແລ້ວ" ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ (ຂໍ້ 14). ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ສຳຄັນທີ່ໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນກຸງໂຣມໂດຍບໍ່ມີການເປົ່າແກຮ້ອງ. ການເປົ່າແກເອີ້ນນີ້ຈະນຳໄປສູ່ໃນຕອນທ້າຍຂອງອາຍຸນຶ່ງແລະການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊີວິດອັນໃໝ່. ໂປໂລໄດ້ຮັບຮອງຊາວເທຊະໂລນິກຊິ່ງເປັນທີ່ຮັກຂອງລາວວ່າຄົນທີ່ຮັກຂອງພວກເຂົາທີ່ໄດ້ຈາກໄປທາງພຣະຄຣິດຈະບໍ່ພາດວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພວກເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຄ້າງຢູ່ໃນອຸບໂມງແລະສູນເສັງໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບເສລີພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຂົາເຈົ້າຄອບຄອງສະຖານທີ່ຂອງສິດທິພິເສດໃນການພົບກັນຄັ້ງໃຫຍ່ນີ້. ພວກເຮົາທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ຈະຖືກຮັບໄປພົບພວກເຂົາໃນເມກ. ການໃຊ້ຄຳວ່າ "ພວກເຮົາ" ອາດຈະສະທ້ອນເຖິງຄວາມຫວັງຂອງໂປໂລວ່າພຣະເຢຊູຈະມາໃນຊ່ວງຊີວິດຂອງລາວ, ຫຼືວ່າລາວພຽງແຕ່ກຳນົດຕົວເອງເປັນຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະຄຣິດ. ພວກເຮົາຈະຖືກຮັບຂຶ້ນໄປ, ຖືກຈັບ, ຫຼືຖືກພາໄປ. ຄຳສັບໃນພາສາລາຕິນສຳລັບຄວາມຄິດນີ້ແມ່ນ ຣາປີໂອ (rapio), ເຊິ່ງຄຳວ່າຖືກຮັບຂຶ້ນໄປ ("rapture") ໄດ້ມາຈາກ. ແລະພວກເຮົາຈະພົບກັບພຣະອົງ. ການພົບປະຄັ້ງນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຕ້ອນຮັບຢ່າງເປັນທາງການຂອງຜູ້ມີກຽດທີ່ຫາກໍມາຮອດໃໝ່. ຄຣິສຕະຈັກແມ່ນຄະນະຜູ້ແທນຢ່າງເປັນທາງການເພື່ອພົບພຣະເຢຊູໃນເວລາການກັບມາຂອງພຣະອົງ, ໂດຍມີຜູ້ເຊື່ອແມ່ນຢູ່ທາງໜ້າຂອງແຖວ. ການກັບມາຂອງພຣະເຢຊູຈະລວມເອົາຜູ້ເຊື່ອທີ່ທັງໝົດເຂົ້າກັບກະສັດຜູ້ຊົງສະຖາຣາສີຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເປັນມື້ທີ່ປະເສີດແທ້ໆ! ໂປໂລໄດ້ສິ້ນສຸດພາກນີ້ໂດຍການທ້າທາຍຊາວເທຊະໂລນິກໃຫ້ໝູນໃຈເຊິ່ງກັນແລະກັນດ້ວຍຄວາມຈິງວ່າວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ມີໃຜພາດແລະນັ້ນເອງຈະເປັນວັນທີ່ "ພາດບໍ່ໄດ້".

ເມື່ອເຈົ້າຄິດເຖິງການກັບມາຂອງພຣະເຢຊູ, ເຈົ້າຫວັງຫຍັງຫຼາຍທີ່ສຸດ?

2. 1 ເທຊະໂລນິກ 5:1-3

1. ພື້ນອງທັງຫຼາຍເອີຍ, ເຣື່ອງເວລາແລະວັນທີ່ຊົງກຳນົດໄວ້ນັ້ນ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂຽນບອກໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້. 2. ເພາະວ່າເຈົ້າເອງຮູ້ດີແລ້ວວ່າ ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເໝືອນຂະໂມຍມາໃນເວລາກາງຄືນ. 3. ເມື່ອໃດເຂົາທາກເວົ້າວ່າ, "ສົງບໍ່ສຸກແລະປອດພັຍຢູ່ແລ້ວ" ເມື່ອນັ້ນແຫຼະ, ຄວາມວິນາດຈົບທາຍກໍຈະມາເຖິງເຂົາໃນທັນທີ ເໝືອນດັ່ງຄວາມເຈັບປວດມາເຖິງຍິງທີ່ມີຫ້ອງ ແລະເຂົາຈະໜີບໍ່ພົ້ນເປັນແນ່.

"ກ່ຽວກັບເວລາແລະວັນທີ່ຊົງກຳນົດໄວ້ນັ້ນ" (ຂໍ້ 1) ເລັງເຖິງຄຳຖາມອື່ນທີ່ໂປໂລໄດ້ຮັບກ່ຽວກັບວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຄຳຖາມທຳອິດແມ່ນກ່ຽວກັບວິທີການຜູ້ທີ່ໄດ້ເສັງຊີວິດໄປຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນມື້ນັ້ນ. ອັນນີ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່, ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍປັດໃຈຈຳນວນນຶ່ງ: (1) ມັນຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດ? ເຂົາເຈົ້າຢາກຮູ້ວ່າມີໃດນຶ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຄວນໝາຍໃສ່ປະຕິທິນຫຼືເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆເພື່ອຊອກຫາສິ່ງນັ້ນທີ່ຈະເປັນສັນຍານການມາຮອດ. (2) ພວກເຮົາອາສັຍຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງຂອງມື້ທີ່ຈະມາເຖິງນີ້ແນວໃດ? ຊີວິດດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າມັນຄວນຢຸດເຊົາບໍ່? (3) ເຮົາຈະຕ້ອງອົດທົນກັບການຂົ່ມເຫັງນີ້ດົນປານໃດ? ຄວາມທຸກທໍລະມານເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຄອງຄອຍສຳລັບມື້ນັ້ນໃຫ້ມາຮອດໄວກວ່ານັ້ນ. (4) ເມື່ອໃດທີ່ຜູ້ຂົ່ມເຫັງເຫຼົ່ານີ້ຈະປະເຊີນກັບການພິພາກສາ? ມັນເປັນການທີ່ຖອຍໃຈທີ່ເຫັນເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການລົງໂທດ. ໃນຄວາມໝາຍ, ໂປໂລໄດ້ຕອບວ່າ, "ເຈົ້າຮູ້ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຮູ້." ບໍ່ມີຫຍັງອີກທີ່ລາວສາມາດແບ່ງປັນໄດ້. ປາກົດຂຶ້ນ, ລາວໄດ້ແນະນຳພວກເຂົາຢ່າງລະອຽດກ່ຽວກັບເວລາແລະລະດູການ. ບໍ່ມີຫຍັງເພີ່ມເຕີມອີກ. "ເວລາແລະລະດູການ" ເລັງເຖິງທັງສອງຢ່າງເມື່ອໃດວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເກີດຂຶ້ນແລະເວລານັ້ນຈະເປັນຄືແນວໃດ. ມັນເປັນຄຳຖາມຂອງທັງວັນທີ່ແທ້ຈິງ-ແລະ

ຕົງເວລາທີ່ຕັ້ງເອົາໄວ້. ຄຳຖາມນີ້ກ່ຽວກັບເວລາຂອງການກັບຄືນມາຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ພຽງແຕ່ຫຼັກສາສນາສາດ (theological) ແຕ່ປະຕິບັດໄດ້. ຄວາມເຊື່ອທີ່ໄປແມ່ນວ່າພຣະເຢຊູຈະກັບຄືນມາພາຍໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ. ສະນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຄວນຢຸດແລະຢຸດກິຈການປົກກະຕິທັງໝົດໃນທີ່ຄາດໄວ້ວ່າມັນຈະມາເຖິງບໍ່? ຖ້າພຣະອົງສະເດັດມາຢ່າງໄວ, ແມ່ນຫຍັງຄືເປົ້າໝາຍໃນການໄປເຮັດວຽກແລະດຳເນີນຊີວິດຕາມປົກກະຕິ? ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຫຼີກເວັ້ນບໍ່ໄດ້ແລະເປັນຕາຍຳນສຳລັບຄົນຊົ່ວຮ້າຍແຕ່ໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບແລະການປອບໂຍນຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນບໍ່ມີຜົນກຳໄລທີ່ຈະຄາດເດົາເວລາແລະລະດູການຂອງວັນທີ່ຈະມາ. ຄຳແນະນຳຂອງໂປໂລສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄຳຕອບຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ຄຳຖາມດຽວກັນກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ. ການປຽບທຽບຂອງໂປໂລກ່ຽວກັບໂຈນແລະການເກີດລູກໄດ້ພັນລະນາເຖິງວັນດັ່ງກ່າວເປັນທັງແບບກະທັນຫັນແລະຫຼີກເວັ້ນບໍ່ໄດ້. **(1) ກະທັນຫັນ.** ຄືກັບໂຈນທີ່ມາໃນຍາມກາງຄືນໂດຍບໍ່ມີການເຕືອນລ່ວງໜ້າ. **(2) ຫຼີກເວັ້ນບໍ່ໄດ້.** ໂປໂລປຽບທຽບນີ້ກັບການເກີດລູກແລະຄວາມເຈັບປວດທີ່ເກີດຂຶ້ນມາກ່ອນ. ການບໍ່ຮູ້ເວລາທີ່ແມ່ນອນຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງແມ່ນການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຊີວິດໃນແຕ່ລະວັນຄືກັບວ່າມັນອາດຈະເປັນມື້ນັ້ນ. ມີພຽງແຕ່ສິ່ງດຽວທີ່ເຈົ້າສາມາດຮູ້ໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນກ່ຽວກັບເວລາຂອງວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ: ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ! ມັນບໍ່ສາມາດຫຼີກເວັ້ນໄດ້ແຕ່ຄາດຄະເນບໍ່ຖືກ. ໃນຂະນະທີ່ໂລກກ່າວວ່າປະຊາຊົນມີຄວາມປອດພ້ອມແລະໝັ້ນຄົງແລ້ວ, ປໂຍກທີ່ວ່າ "ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາ" (ຂໍ້ 2) ສາມາດເຫັນໄດ້ກົງກັນຂ້າມກັບທ່ານ ອັກສຕັດສ໌ ແພກ ໂຣມານາ (Augustus's Pax Romana). ອັກສຕັດສ໌ ປະກາດວ່າໂລກປອດພ້ອມແລະໝັ້ນຄົງຍ້ອນການປົກຄອງຂອງຈັກກະພັດໂຣມັນ. ເມື່ອໂລກຄິດວ່າມັນມີທຸກສິ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມ, ທັນໃດນັ້ນມັນຈະຮູ້ວ່າມັນບໍ່ເຄີຍເປັນເລີຍ. ທຸກມື້ນີ້, ການເກີດລູກແລະເຈັບທ້ອງເກີດລູກໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວບໍ່ເຫັນວ່າເປັນອັນຕະລາຍຫຼືນາບຊູ່ອັນຕະລາຍເຖິງຊີວິດ, ແຕ່ໃນສະໄໝນັ້ນ, ພວກເຂົາມີຍິງໜຸ່ມຫຼາຍ. ຫຼາຍຄົນເສັງຊີວິດໃນຂະນະທີ່ເກີດລູກ. ຄວາມພິນາດທີ່ຈະເຂົ້າໃຈວ່າເປັນການແຍກຕົວອອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ເປັນການທຳລາຍທີ່ສົມບູນແລະສິ້ນຫວັງ. ບໍ່ມີການກັບຄືນມາຈາກສິ່ງນີ້; ທ່ານບໍ່ສາມາດສ້າງໃໝ່. ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ກຽມພ້ອມໃນເວລາທີ່ວັນນັ້ນມາ, ຈະບໍ່ມີເວລາຫຼືວິທີການທີ່ຈະໜີການພິພາກສາ. ມັນຈະເປັນມື້ທັງກະທັນຫັນແລະຫຼີກເວັ້ນບໍ່ໄດ້ຂອງການຄຳນວນ.

ສິ່ງໃດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຄິດວ່າການກັບຄືນມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງເຮົາ?

3. 1 ເທຊະໂລນິກ 5:4-8

4. ແຕ່ວ່າພົນອົງເອີຍ, ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມມືດແລ້ວ ເໝືອນວັນນັ້ນຈະມາໂດດໃສ່ເຈົ້າເໝືອນດັ່ງຂະໂມຍມາ. 5. ເຫດວ່າເຈົ້າທັງປວງເປັນຝ່າຍກາງເວັນ ພວກເຮົາບໍ່ເປັນຝ່າຍກາງຄືນຫຼືຝ່າຍຄວາມມືດ. 6. ສັນນັ້ນແຫຼະ, ຢ່າໃຫ້ເຮົາທັງຫຼາຍຫຼັບຢູ່ເໝືອນດັ່ງຄົນອື່ນ ແຕ່ໃຫ້ເຮົາເຝົ້າລະວັງ ແລະຢ່າເມົາມົວ. 7. ເພາະວ່າຄົນທີ່ນອນຫຼັບກໍຫຼັບໃນກາງຄືນແລະຄົນເມົາເຫຼົ່າກໍເມົາໃນກາງຄືນ. 8. ແຕ່ສ່ວນພວກເຮົາຜູ້ເປັນຝ່າຍກາງເວັນຢ່າໃຫ້ເຮົາເມົາມົວຢູ່ ຈົ່ງສຸບເອົາຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຮັກເປັນເຄື່ອງປ້ອງກັນໜ້າເອົາໄວ້ ແລະເອົາຄວາມໄວ້ໃຈວ່າຈະໄດ້ພົ້ນເປັນເຄື່ອງຄຽນປ້ອງທົວໄວ້.

ໂປໂລໄດ້ທັນຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ພົນອົງຊາຍຍິງຂອງລາວ, ໂດຍການງານຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະຄຣິດ. ເພິ່ນໄດ້ໃຊ້ການຫຼິ້ນຄຳເວົ້າເພື່ອແຕ້ມຄວາມແຕກຕ່າງຂອງວິທີທີ່ຜູ້ເຊື່ອຖືແລະຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຈະປະເຊີນກັບວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຈະຢູ່ໃນຄວາມມືດເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈະແຕກຕ່າງ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມມືດ. ເພິ່ນຮັບຮອງເຂົາເຈົ້າວ່າມື້ນີ້ຈະບໍ່ກະໂດດຄຸບເຂົາຄືກັບຂະໂມຍມາໃນຍາມກາງຄືນ.

ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ຈະກະກຽມສຳລັບການກັບຄືນມາຂອງພຣະຄຣິດ?

ໂປໂລມີຄວາມໝັ້ນໃຈໄດ້ແນວໃດວ່າຜູ້ເຊື່ອຊາວເມືອງເທຊະໂລນິກຈະບໍ່ໄດ້ຖືກກະໂດດໃສ່ຫຼືຕົກສະເງື້ໂດຍວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ລາວໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າພວກເຂົາເປັນ "ຝ່າຍຂອງແສງສະຫວ່າງແລະເປັນຝ່າຍຂອງມື້ເວັນ" (ຂໍ້ 5). "ຝ່າຍຂອງ..." ໝາຍເຖິງກຸ່ມຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງໃກ້ຊິດຫຼືຮ່ວມກັນເຂົ້າຮ່ວມໃນບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ສຳຄັນ. ຝ່າຍຂອງຄວາມສະຫວ່າງແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປ່ຽນຈາກ

ຄວາມຕາຍໄປສູ່ຊີວິດ, ຈາກຄວາມມືດສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ, ຫຼືຈາກກາງຄືນເປັນມື້ເວັນ, ໂດຍການຊົງຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ວຽກງານການຊ່ວຍນີ້ມີຜົນສະທ້ອນ. ວຽກງານຂອງພຣະຄຣິດໃນຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈຳເປັນຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງ. ໂປໂລໄດ້ປະກອບຮ່າງຂອງຄວາມກົງກັນຂ້າມຂອງຄວາມສະຫວ່າງແລະຄວາມມືດ, ກາງຄືນແລະກາງເວັນ, ໃນທາງທີ່ຜູ້ອ່ານຂອງລາວຈະຈຳແນກແລະຈື່ຈຳໄດ້. ໃນຂໍ້ທີ 6, ໂປໂລໄດ້ປ່ຽນຈຸດສຸມຂອງລາວ, ປ່ຽນພາສາຂອງລາວຈາກ "ເຈົ້າ" ເປັນ "ພວກເຮົາ." ການປ່ຽນແປງນີ້ສະທ້ອນເຖິງການເນັ້ນໜັກເຖິງການກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ເຊື່ອຊາວເທຊະໂລນິກໃນຖານະເປັນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງ. ພຣະອົງໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາວ່າພວກເຂົາເປັນຄອບຄົວແລະຜ່ານເຮືອງນີ້ຮ່ວມກັນ. ພວກຝ່າຍໃນກາງເວັນຕ້ອງຢູ່ໃນການຕື່ນຕົວແລະການບັງຄັບຕົນ. ສຳລັບພວກທີ່ໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງໂດຍພຣະຄຣິດ, ຈະຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງທີ່ສະແດງຕົວແລະພຶດຕິກຳ. ການຢູ່ໃນການຕື່ນຕົວແມ່ນການລະວັງຕົວ. ຂອງປະທານແຫ່ງຄວາມລອດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເຊື່ອຟັງ, ການກະທຳຕາມທີ່ເຮົາເປັນຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ. ການນອນຫຼັບເປັນຄຳປຽບທຽບສຳລັບຄວາມຕາຍທາງວິນຍານໂດຍສະເພາະຄວາມຕາຍ, ຄວາມບໍ່ໃສ່ໃຈທາງສິລທັມ, ແລະສະພາບຂອງຜູ້ທີ່ຕິກຢູ່ໃນການລ້ຽວ. ບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະນອນຫຼັບທາງວິນຍານ. ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຖືກທ້າທາຍແລະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຕືອນແລະບັງຄັບຕົນ. ການຮຽກຮ້ອງນີ້ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂະນະທີ່ມື້ນັ້ນບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໄດ້, ຜູ້ເຊື່ອຄວນດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມຄາດຫວັງສເມີຄືກັບວ່າມື້ນີ້ອາດຈະເປັນວັນນັ້ນ. ໂປໂລໄດ້ສືບຕໍ່ການຫຼິ້ນຄຳເວົ້າ, ອະທິບາຍສອງກິຈກັມໃນຕອນກາງຄືນ: ການນອນແລະການຕື່ມ. ການຊ່ວງຈາກເມົາແລະຕື່ນຄວາມເຝົ້າລະວັງລັກສະນະຊີວິດລະຫວ່າງມື້ເວັນ. ກາງຄືນແລະຄວາມມືດແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມບາບແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຫຼາກຫຼາຍ. ຄົນທີ່ນອນຫຼັບແລະເມົາເຫຼົ່າຈະບໍ່ພ້ອມສຳລັບວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ໂປໂລໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈແກ່ຊາວເທຊະໂລນິກວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນຝ່າຍໃນຕອນກາງຄືນອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ເປັນວັນອັນຮຸ່ງໂລດ. ລາວໄດ້ເຕືອນເຂົາເຈົ້າວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນທະຫານແລະຕ້ອງມີສະຕິລະວັງຕົວສເມີ. ສາມຢ່າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄຸນງາມຄວາມດີຂອງຄຣິສະຕຽນ-ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຮັກ, ແລະຄວາມຫວັງ-ແມ່ນອາວຸດທີ່ທະຫານຄຣິສະຕຽນທຸກຄົນຄວນຕົກແຕ່ງດ້ວຍຕົວເອງ.

ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ຫຍັງຢ່າງແນ່ນອນກ່ຽວກັບການກັບຄືນມາຂອງພຣະເຢຊູ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ພຣະເຢຊູຈະກັບຄືນມາໃນມື້ນຶ່ງ, ແລະພວກເຮົາຄວນຈະກຽມພ້ອມ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້.
- **ຕື່ນຕົວ.** ເບິ່ງປະຕິທິນຂອງເຈົ້າ. ບໍ່ວ່າເຈົ້າໄດ້ວາງແຜນຫຍັງໄວ້ສຳລັບອາທິດຂ້າງໜ້າ, ພິຈາລະນາແຕ່ລະມື້ຄືກັບວ່າພຣະເຢຊູສາມາດກັບຄືນມາໄດ້. ເຈົ້າຈະປ່ຽນຫຍັງ?
  - **ຄວບຄຸມຕົນເອງ.** ໃຊ້ເວລາໃນລະຫວ່າງກາງຂອງແຕ່ລະມື້ໃນອາທິດຕໍ່ໄປເພື່ອເບິ່ງວ່າທ່ານກຳລັງເຮັດແນວໃດ. ປ່ຽນເສັ້ນທາງຫຼືຈັດລຳດັບປະຕິທິນຂອງເຈົ້າຄືນໃໝ່ ຖ້າຫາກເຈົ້າໄດ້ຖືກຕົກອອກຈາກລາງ.
  - **ເຕືອນຄົນອື່ນ.** ພິຈາລະນາວິທີທີ່ທ່ານສາມາດຊະນະ—ບາງຢ່າງເຕືອນຄົນອື່ນໃນອາທິດນີ້ວ່າພຣະເຢຊູຈະກັບຄືນມາ. ເຈົ້າອາດຈະພິຈາລະນາເລີ່ມຕົ້ນການສົນທະນາດ້ວຍຄຳຖາມທີ່ວ່າ: "ເຈົ້າຈະເວົ້າຫຍັງກັບພຣະເຢຊູຖ້າພຣະອົງກັບມາຫາເຈົ້າໃນອາທິດນີ້?"

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA